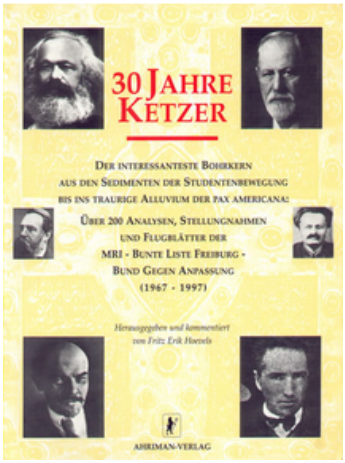
Alliance against Conformity

Birth Control – Reduction of Working Hours – Equality Worldwide

limba română

2026

Ce este și ce vrea Alianța împotriva Conformismului?

„Alianța împotriva Conformismului” (se poate spune și „împotriva Gleichschaltung [uniformizărea]”) există de mult timp. Ea lua naștere în vremuri mai bune (și, astfel, din păcate, mai lipsite de griji și mai încărcate de iluzii) decât cele de astăzi. Originile și țelurile ei pot fi cunoscute ușor de cei interesați prin colecția de documente „30 Jahre Ketzer“ (30 ani eretic), care dovedește, mai ales, continuitatea obiectivelor sale. Acestea dăinuie până în ziua de azi.

Condițiile doar aparent pline de speranță ale vremurilor mai bune în care ea lua naștere, au cedat astăzi locul unor condiții substanțial mai proaste. O parte dintre victimele acestei înrăutățiri, previzibile de mult încă de pe atunci – întrucât toate șansele pentru stabilizarea anumitor cuceriri, cum ar fi cele din anii 1970–80, au fost irosite și distruse – remarcă chiar această înrăutățire (și, prin urmare, aleg cel puțin AfD [Alternativă pentru Germania] sau pandantele sale din afara Germaniei, adică aleg răul cel mai mic în comparație cu uniformizatele partide cartel unsuroase, încleiate între ele, complet dependente de gigacapitalul SUA), ceea ce este o anumită îmbunătățire. Restul își ascunde sperios capul în nisip (sau chiar mănâncă din palma „mediei” mai puternic uniformizate decât în al Treilea Reich) și suportă tot furtul vieții în mod fatalist: carnea disparută din farfurie ca prin vrăjă, mașina trasă de sub fund, încălzirea furată și, pe deasupra, păcălit, sâcâit și mințit în mod mucilaginos de către autorități.

Vrem să îi adunam pe toți cei care luptă împotriva și vor să păstreze sau să dobândească disciplina intelectuală.

Cauza primară a vieții netrebuincios de mizerabile a multora și a celei excelente a foarte, foarte puțini, o vedeau Marx și Engels în lipsa de proprietate a masei și în proprietatea monstruoasă a foarte puțini asupra bazelor materiale de existență, ceea ce le permite șantajarea celor mulți. Cu asta au dreptate, astăzi mai mult ca oricând – aproape întreaga lume aparține celor cam cinci sute de miliardari SUA sau se află sub comanda lor prin deținerea de acțiuni, în special „media” și, mijlocit prin aceasta rezultatele alegerilor și, pe această cale, guvernele și aparatele lor de forță, în orice caz în cele mai multe părți de pe suprafața pământului. De atunci, însă, s-a adăugat un alt rău fundamental, pe care Marx și Engels îl subestimau: planeta este arhiplină. Cu resursele existente (respectiv, cele încă existente, țițeiul este cam epuizat), o viață bună pentru toți sau măcar pentru majoritatea oamenilor nu este posibilă. Micșorarea numărului oamenilor la un nivel planetar suportabil – pentru care ar fi nevoie acum de aproximativ 5 generații familii-1-copil – ar crea însă condiția materială pentru o viață în general bună la nivel mondial, ba chiar neimaginabil pentru mulți, o viață mult mai bună decât acum, care, pe deasupra, se înrăutățește zi de zi – uitați-vă pur și simplu la prețurile alimentelor și la dispariția locurilor de parcare. (Dacă s-ar fi început totuși mai devreme cu această familie-1-copil globală, chiar odată cu înființarea „Verzilor”, atunci acum ușurarea ar fi fost deja mare!) Acest lucru este complet

independent de distribuirea resurselor existente: dacă spaţiul şi resursele trebuie împărţite între de zece ori mai puţini oameni, atunci fiecare poate primi de zece ori mai mult. Modul de împărţire este, fără îndoială, la fel de important, dar în acest context este secundar. Doar că, acuma, nici cea mai justă împărţire nu poate duce la un rezultat bun pentru toţi, deoarece planeta nu poate fi umflată (şi cu atât mai puţin materiile sale prime).

China se ridica, prin numai **o singură** generaţie familiei-1-copil din mizeria cea mai profundă la o bunăstare modestă, dar solidă; niciun sistem economic, care se poate închipui, nu ar fi putut rupe cercul vicios matematic fără această măsură binefăcătoare. Şi, un fapt puţin cunoscut: din cauză populaţiei sale mai reduse, Coreea de Nord avea timp de decenii un nivel de trai *mai ridicat* decât Coreea de Sud, căzută în mâinile SUA. Atunci, dintr-odată, şi puternicii SUA descoperau avantajul familiei-1-copil, distribuiau pilule contraceptive în zona lor din Coreea, nu împiedicau comerţul exterior al statului lor clientelar, iar cel al pandantului său cu atât mai mult, şi iată: raportul dintre nivelurile de trai ale celor două jumătăţi ale ţării se inversa. Atât de simplu este – nu vă lăsaţi păcăliţi! (Pentru asta este „media", iar acum şi şcolile.)

Nu doar USR, cu înclinaţia sa „ecologică", este un fals (şi, în plus, un import), ci şi cele „Grünen" (Verzii) germani, francezi sau italieni erau la fel, deşi nu erau un import adevărat, pe sforile „fundaţiilor" lui Soros (Open Society, în România = Fundaţia EOS, Societatea Academică din România SAR, Şcoala Naţională de Studii Politice şi Administrative SNSPA etc.), Gates, Rockefeller, Pew şi alţi lideri ai megacapitalului american. Aceştia prefăceau că trec de la politica „rea" la natura „bună", care însă le era complet indiferentă încă din prima zi (altfel nu s-ar fi eschivat în mod încăpăţânat şi înverşunat de problema scăderii naşterilor sau a reducerii populaţiei şi, în schimb, s-ar fi baricadat în spatele unor predicatori semi-nebuni ai renunţării). După asta, fiind anterior camuflaţi ca pacifisti isterici, au devenit cei mai sângeroşi şi mai pătaţi cu sânge instigatori la război împotriva Iugoslaviei, Libiei şi altor state. Obosită de „stânga" decadentă, multă lume înghiţa natura lor mincinoasă în ciuda acestea evidenţă şi cădea, în mod orb şi prost, în capcana lor. Dar chiar dacă, treptat, tot mai mulţi oameni le demască improbitatea şi răutatea lor, astfel, singura opoziţie mai importantă care există – timidă, dar totuşi calomniată şi prigonită –, adică AfD, nu se ridică niciodată la această critică fundamentală şi evită orice concept global. Megacapitalul SUA al domnilor Soros, Gates, Rockefeller, Pew etc. **are însă unul**: privarea de drepturi a întregii populaţii mondiale, fără excepţii pentru vechile naţiuni industriale, în favoarea lor şi pentru eternizarea dominaţiei lor. Pentru această mişunea este utilă; oamenii care îşi stau doar în cale şi care trebuie să-şi gândească doar următoarea zi şi iarnă îşi pierd demnitatea, raţiunea şi capacitatea de rezistenţă. Exact acesta este obiectivul aşa-numitelor „fundaţii" ale domnilor şi stăpânilor. Se aseamănă cu obiectivul stăpânitorilor feudali de la sfârşitul migraţiei popoarelor – al căror „media" era Biserica şi funcţiona foarte bine –, iar ei îşi păstrau puterea, respectiv iobagii, mai mult de o mie de ani, până când Revoluţia Franceză a pus capăt acestuia. (De aceea, aceasta este denigrată astăzi.)

Mult-lăudata noastră „fdGO" (Ordinea Democratică Liberă Fundamentală) poate fi caracterizată cel mai bine drept „sistemul de improbitate maximă". Desigur, se poate spune cam acelaşi lucru despre orice religie, egal dacă reprezentanţii ei plătiţi şi-au zdrobit propria raţiune sau numai se fătăresc. (Este valabil şi pentru jurnalişti, „moderatori" etc.) Doar un intelect puternic, care devenea stabil în sine prin exerciţii de logică şi dobândirea cunoştinţelor de bază (de exemplu: Ce este un atom? Ce este o genă? Ce este ciclul CO_2? Ce era migraţia popoarelor, ce a fost iobăgia, cum se leagă drepturile omului de Revoluţia Franceză? – în toate aceste lucruri, şcoala este de cele mai multe ori de ajutor rău), poate rezista, cel puţin intelectual, exact ca în Evul Mediu, la forţa deplină a propagandei. Dar acesta este începutul (şi era iar atunci).

Ipocrizia deţinătorilor puterii (şi mai ales a vârfului lor de lance sub forma „Verzilor") se poate observa foarte bine în poziţia lor faţă de controlul naşterilor. Pentru că aceştia îl împiedică chiar şi atunci când apare spontan (cum multă vreme în ţările industrializate şi chiar, de exemplu, în Thailanda), prin stimulente fisca-

le pentru naşteri în loc de măsuri de descurajare a naşterii altor copii, precum şi prin o mulţime de propagandă şi „consultanţă”. (Asta se putea observa foarte bine în propaganda de stat elveţiană din luna mai 2026, care trebuia să răstorne referendumul „Elveţia de 10 milioane” [şi nu mai mult!] prin cei proşti. De exemplu, un bunic avea de plâns, cu lacrimi în ochi, de îngrijirea reă în lipsă forţei de muncă ieftine importate, în timp ce, prin eliminarea şomajului – efect pe care controlul naşterilor, pur şi simplu, îl produce – se **eliberează** tocmai fonduri sociale suficiente pentru aprovizionarea pensionarilor.) Totuşi, ocuparea deplină a forţei de muncă îi face pe „angajaţi” din nou capabili să intre în grevă, şi tocmai aici este miezul problemei, nicăieri altundeva. (Marx numea acest fenomen, ca fiind pe placul proprietarilor de capital, deoarece duce la scăderea salariilor – el nu era chiar un ciudat detaşat de lume –, „concurenţa muncitorilor între ei”.)

Suprapopularea planetei noastre a distrus deja cea mai mare parte a cea ce se numeşte, în mod îngâmfat, „biodiversitate” – cu rinocerul din Sumatra sau delfinul chinezesc să fie selectaţi doar câteva markeri de amintire, iar insectelor le merge, evident, şi mai rău – întreabaţi pe bunici! Pe această bază, nu se poate altfel, oricât de „verde” un idiot voluntar vrea trăncăni acum, şi se numeşte „al şaselea eveniment de extincţie în masă”. Dar este *primul* în care *o singură* specie a monopolizat biomasa posibilă pe care o permite biosfera noastră; cele cinci anterioare erau cauzate geologic sau cosmic (meteorit uriaş). Doar că: o soluţie (cu toate că mult este deja iremediabil stricat şi anihilat) este posibilă numai la nivel mondial, altfel ţările ţinute sărace au efect de „spărgători de grevă” globali.

De aceea sloganul nostru:

Nu vă deranjaţi de secerii şi ciocanului. Ele simbolizează numai că vrem să avem pe planetă doar oameni utili (printre care se numără, bineînţeles, şi profesii neproductive, precum medici, învăţători şi ingineri, dar nu miliardari, mincinoşi de profesie şi politniki).

Vă recomandăm cu tărie să citiţi revista noastră variată, KETZERBRIEFE (Scrisori Eretice) (Într-un sistem de nedreptate şi minciuni, trebuie, desigur, depus ceva efort pentru a pune mâna pe ea – de exemplu, librăriile răspândesc des minciuna că este epuizată. Asta nu e adevărat deloc.), deoarece aceasta facilitează să se facă faţă bombardamentului propagandistic şi să se reziste la Gleichschaltung (uniformizarii).

Abia pe această bază poate începe chiar discuţia disciplinată a întrebării „Ce-i de făcut?”.

Contact:
Bund gegen Anpassung
Postfach 254, D - 79002 Freiburg
E-Mail: bund-gegen-anpassung@gmx.net
www.bund-gegen-anpassung.com